

Tafelrede t.g.v. uitreiking Sipbokaal op 7 maart 2014

Heren, vrienden,

Wat een weldaad om vanavond weer in uw midden te zijn bij gelegenheid van Kerstmis en de uitreiking van de Sipbokaal. Kerstmis vertegenwoordigt een Bijbelse gebeurtenis, de Geboorte van Christus, maar de Kersttijd staat toch vooral ook symbool voor 'een gevoel'. Het gevoel van geborgenheid en verbondenheid, waarin de familie, in ons geval dus de Sociëteit, centraal staat en alles wordt gedaan om het sfeervol en genoeglijk te maken. Ook vanavond is de Regent niets te veel en niets te gek om ons weer in de vertrouwde Kerstsfeer te krijgen, met versiering, gezangen en lekker eten. Sterker nog, ik ben –jullie weten dat wellicht- getrouwd met een hele lieve Zuidkoreaanse vrouw, Yun Sook. Die heeft echter geen kersttraditie van huis uit mee gekregen. En ofschoon het bij ons veelal heel gezellig is, kun je bij ons in december niet spreken van een tot de verbeelding sprekende Kerstsfeer. Toen een broer van mij eens vroeg of ik dat niet miste, verwees ik hem naar de 'echte' Kerstviering in maart. Hij is in verwarring achtergebleven ...

Mooi ook om op 7 maart bijeen te zijn, aan de vooravond van Internationale Vrouwendag. Je zou nog kunnen denken dat dit toeval is, maar het lijkt er steeds meer op dat hierop wordt gestuurd. De vraag is of dat door de Regent gebeurt of dat er misschien wel krachten onzichtbaar aan het werk zijn, die, en dat is bijna ondenkbaar, sterker lijken dan de Regent ... Kerst was immers gepland op 14 maart, de tweede vrijdag van maart. Het blijft van eminent belang na te blijven denken hoe de emancipatiegolf tot in lengte van dagen kan worden getrotseerd, jullie motto tenslotte, en wanneer kan dat beter dan de avond vóór 8 maart. En dat, "Heren in achterstand-situaties", vanavond te doen in aanwezigheid van Lammy Tabak is al helemaal een uitdaging ... Het is daarbij comfortabel dat de veerpont nog vóór het middennachtelijk uur afvaart. Dan kun je je partner in ieder geval zeggen dat jullie niet op Internationale Vrouwendag zelf bijeen zijn gekomen, zoals vorig jaar.

Heren, tijdens elke ontmoeting in deze dagen en in elke toespraak die ik daarbij houd, sta ik uiteraard even stil bij de verkiezingen op 19 maart a.s. Ik ben burgemeester tenslotte en voorzitter van het centraal stembureau in Olst-Wijhe. Ofschoon in Nederland een vanzelfsprekendheid, waarvan het belang soms niet langer wordt gevoeld, zie je elders in de wereld, en nu ook in Europa, dat mensen tot het uiterste gaan om het democratisch recht te verkrijgen om zich uit te spreken, om hun volksvertegenwoordigers en bestuurders te mogen kiezen. Zo kunnen we 19 maart dus 'de feestdag der democratie' noemen. In dit gezelschap evenwel, waar in sommige opzichten democratie immers ver te zoeken is ... het gezelschap, dat bovendien toonbeeld is van continuïteit en traditie, waar leiders leidend én dienend tegelijk zijn en om die reden zijn geliefd en worden toegejuicht en nimmer zullen worden vervangen, is het misschien wel aardig om ook de andere kant van die dag te benoemen en dat is dat de verkiezingsdag ook het in de wet verankerde, 'politiek-bestuurlijk desintegratiemoment' kan worden genoemd. De samenstelling van de raad verandert, soms zeer ingrijpend, en later vaak ook van het college. In sommige gemeenten, ik denk aan Lelystad, waar al 13 partijen in de raad vertegenwoordigd zijn en er nog enkele extra zich hebben aangemeld, wordt het door de versplintering van de raad steeds moeilijker om meerderheidscolleges te vormen. We krijgen steeds meer partijen die deelbelangen vertegenwoordigen, dieren, ouderen, jongeren, bepaalde dorpen en straks misschien georganiseerd naar de sport, cultuur of andere sectoren van de samenleving. Dan ontwikkelt de raad zich meer naar een onderhandelplatform van deelbelangen. Ik heb eerder wel een relatie gelegd tussen jullie absurdistische gedachtegoed en de veranderingen in de samenleving, tot en met, in oktober van het vorige jaar tijdens het GroenGala, de ontwikkelingen in het groenbeheer in de gemeente en waarin jullie met het Willy Dobbplantsoen trendzettend zijn. Die veranderingen in de samenleving zetten zich nu krachtig door in de inrichting van politiek en bestuur. Die veranderingen voltrekken zich razendsnel en zijn ingrijpend. Het is fascinerend om te zien hoe, met behulp van ondermeer de sociale media, vanavond langzaamaan acties op de rijkswegen zijn gehouden door hele boze mensen. Een paar mensen genereren in no time een beweging.

Op een iets andere schaal zie je dit soort ontwikkelingen ook in jullie eigen kring. Ik denk nog even terug aan het oproer van vorig jaar. De radicalen in jullie groep, die, ongetwijfeld met de beste bedoelingen, maar zonder bestuurlijke afstemming en zonder enig gevoel voor de maatschappelijke gevolgen, de begonia's hebben vervangen door afrikaantjes. Een duidelijk voorbeeld van een breuk met de traditie. Heel erg spannend, want gaan, zoals in zoveel maatschappelijke organisaties en partijen, de afrikanen en de begonianen zich ook organiseren in afzonderlijke fracties? Vindt er afscheiding en versplintering plaats? Vindt men ook hier de eigen opvatting zwaarder wegen dan het belang van de totale groep en de traditie? Wordt het individu belangrijker dan het collectief? De Regenten hebben even subtiel als adequaat ingegrepen, daar heb ik in oktober al met grote waardering over gesproken. Maar er is altijd een

overtreffende trap. Rond Nieuwjaar ontving ik een treffend staaltje van verbindend leiderschap. Hebt u de kerstkaart gezien? De Senior zedig en bijna engelachtig kijkend, Regent Eilerts met de handen devoot gevouwen en de voormalige assistent-Regent, sorry Rob, ik kan het toch niet laten, met de handen in de zak ... Voor de Regenten, de twee snoodaards van vorig jaar, die de begonia's hebben vervangen door afrikaantjes ... op hun knieën. Zij poten ... kerststerren. Er wordt door de leiding zelf, dus niet van buitenaf, naast begonia's en afrikaantjes een derde optie, kerststerren, ingebracht met de briljante tekst: *“Geen begonia's of afrikaantjes, maar kerststerren zullen u de vrede brengen in het nieuwe jaar”*. Daarom ben ik graag in uw gezelschap, om te genieten van dit soort pareltjes. De begonia's en afrikaantjes in verband gebracht met de vrede door kerststerren. *“Geen begonia's of afrikaantjes, maar kerststerren zullen u de vrede brengen in het nieuwe jaar”*. En let op: er staat niet ... zullen u vrede brengen in het nieuwe jaar ... neen, er staat ... zullen u de vrede brengen ... niet zomaar vrede, maar dé vrede van de Regenten zelf ... door kerststerren. Een typisch voorbeeld van verbindend leiderschap ... Kortom, ik roep jullie allen op te gaan stemmen, dat kan in elk willekeurig stembureau in Olst-Wijhe. Zo weet ik dat de Senior-Regent zetelt in Welsum en er anderen zijn die speciaal voor de gelegenheid gaan stemmen in het kleinste stembureau van Nederland, in Marle. In Olst-Wijhe kan worden gekozen niet uit twee, zelfs niet uit drie of vier, maar dit jaar uit vijf partijen. Ik hoop dat ik daarna de vrede kan bewaren, in navolging van het goede voorbeeld dat de Regenten hebben gegeven.

Vorig jaar noemde ik u 'het uitverkoren volk' in een verwarrende wereld. Ik noemde u bij wijze van spreken de Mozes, die het Volk in Verwarring richting kan geven in deze tijd die sommigen al als absurdistisch aanmerken. Nadat ik wat voorbeelden van verwarring had gegeven, concludeerde ik dat het Willy Dobbplantsoen voor u een vast ankerpunt is. Ik citeer uit mijn tekst van vorig jaar: *“zo hoorde ik recent op Radio 1, u weet wel Lara Rense en Marcel Oosten, de vertrouwde stem van Lammy Tabak die vertelde over het ontstellende nieuws dat eerst 1 en later de 5 andere alpaca's waren gestolen van de Kinderboerderij. Heeft u het gehoord? Zij zag kans om in het bericht over de Kinderboerderij op de nationale radiozender uitgebreid te vertellen over het Willy Dobbplantsoen, dat je daar zo lekker op het bankje kunt zitten, naast de fiets met de tas, waarin Sjef van Oekel regelmatig braakt ... het bankje waarop je heerlijk kunt uitkijken over de weide van de Kinderboerderij, nu zonder de alpaca's. Gratis zendtijd, nation-wide! Kort na deze uitzending zijn de alpaca's gelukkig weer teruggevonden ... Uw vaste ankerpunt in deze verwarrende wereld, dankzij de gestolen en weer teruggevonden alpaca's, nog eens nationaal stevig onder de aandacht gebracht. Als je niet beter zou weten, zou je denken dat de Sociëteit in haar mediabeleid geen middel onbenut laat ...”*.

Dat ik met zo veel plezier de Sipbokaal uitreik, heeft vooral te maken met de meer dan voortreffelijke keuze die de Sipbokaalcommissie elk jaar opnieuw maakt. Ook dit jaar is dat het geval. De Sipbokaal 2013 wordt toegekend aan:
Kinderboerderij De Vijverhof .

Het juryrapport wordt uitgesproken door de naamgever van de bokaal Sip.

De motivatie op grond waarvan de Sipbokaalcommissie tot deze keuze is gekomen, is de volgende:
Als we gaan kijken wie of welke groepering uit Olst dit jaar het meest voor lezenswaardig nieuws gezorgd heeft, dan kom je uit bij kinderboerderij De Vijverhof. Voor een groot gedeelte kwam dat vanwege de gestolen Alpaca's. Maar voor zoiets wil je natuurlijk niet voor genomineerd worden voor deze prijs. Echter de mensen van de Vijverhof hebben bewust de pers ingeschakeld in een poging om de Alpaca's toch nog terug te krijgen. De leverde niet alleen boeiende artikelen op; ook vergrootte het de band met de Olster bevolking. En als klap op de vuurpijl resulteerde het direct of indirect ook in het feit dat de Alpaca's terug zijn bij de Vijverhof. Door de vele artikelen in de kranten werd in het hele land

(en zelfs in het buitenland) bekend wat er aan de hand was. Daardoor werd het de daders wellicht te heet onder de voeten. Dat Lammy Tabak van kinderboerderij De Vijverhof een verslaggever van Radio 1 te woord stond en daarbij en passant met de verslaggever even naar het Willy Dobbplantsoen wandelde om ook nog even uitleg te geven over dit bijzondere plantsoentje laat zien dat ze bij de Vijverhof in hun grootste ellende ook nog even denken aan de promotie van het dorp Olst via de pers.

Daarnaast hebben de mensen van de Vijverhof ook via de geschreven pers danig van zich laten horen toen er sprake van was dat de subsidie aan de kinderboerderij dermate gekort zou worden dat het maar de vraag was of kinderboerderij De Vijverhof zou kunnen blijven bestaan. Het is duidelijk dat het bestuur van De Vijverhof het belang van de plaatselijke en regionale geschreven pers in ziet. Om dit te benadrukken hebben zij zelfs onlangs hun jaarlijkse

onderscheiding voor diervriendelijk handelen, het Gouden Schaap, uitgereikt aan Matthijs Oppenhuizen, journalist van de regionale krant en zelf eerder ontvanger van de Sipbokaal, die veel -en op een effectieve manier- aandacht besteedde aan de gestolen Alpaca's.

Tot zover het juryrapport.

Met een knipoog merk ik op dat het voor mij als burgemeester heel bijzonder is dat de heroïsche strijd die Lammy en haar bestuur hebben gevoerd tegen de voorgenomen subsidiebeëindiging (het was dus nog veel erger dan wordt verondersteld in het juryrapport) door de gemeente, mede aanleiding is geweest voor de toekenning van de Sipbokaal. Dan moet ik concluderen dat de dreiging van de subsidiebeëindiging toch nog ergens goed voor geweest ... Ik reik de Sipbokaal heel graag uit aan de Kinderboerderij. Die bokaal is zeer verdiend en komt jullie toe!
Dank u wel.